

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

DL

tegen

HBVL.be

Met een brief van 22 juni 2018 dient meester Bert Neyens namens zijn cliënt, de heer DL, een klacht in tegen HBVL.be. Aanleiding is een artikel van 14 mei 2018 onder de titel *Bocholtse brasseriehouder (56) misbruikt 33 jaar jongere jobstudent*. Redactiemanager Toon van den Meijdenberg van Mediahuis antwoordt met een brief van 16 augustus, waarop Bert Neyens repliceert met een brief van 29 oktober 2018.

De Raad voor de Journalistiek heeft op vraag van klager en met het akkoord van Mediahuis een beslissing genomen op basis van de schriftelijke stukken, zonder een hoorzitting te houden.

DE FEITEN

Het artikel gaat over de veroordeling van de uitbater van een brasserie wegens seksueel misbruik. De man van 56 kreeg een celstraf van twaalf maanden en werd voor vijf jaar uit zijn rechten ontzet omdat hij een jongen onder leercontract op de werkvloer lastig had gevallen. Het artikel omschrijft het slachtoffer afwisselend als 33 jaar jongere jobstudent, stagiair, jongen onder leercontract en minderjarige die een stageplaats zocht. Volgens het artikel ging de uitbater, na vragen voor orale seks en naaktfoto's, over tot expliciete seksuele handelingen en lichtte de moeder van het slachtoffer de school in over het wangedrag van de man.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER zegt dat het artikel hem te fel identificeert en een fout bevat, waar het schrijft dat het slachtoffer minderjarig was.

De journalist vermeldt de leeftijd van klager en de gemeente waar hij een brasserie uitbaat, waardoor klager en zijn brasserie makkelijk identificeerbaar zijn en geïdентificeerd worden. Een zoekopdracht 'brasserie Bocholt' bij Google levert maar twee resultaten op en in de facebookreacties onder het artikel wordt klager met zijn volledige naam genoemd.

Nochtans is het voor het maatschappelijk belang van de berichtgeving niet nodig om leeftijd en gemeente te vermelden. Minder concrete informatie had kunnen volstaan. Door de vermelde gegevens is het krantenbericht in de gemeente snel rondgegaan, met negatieve publiciteit en inkomstenverlies tot gevolg. Het is niet uitgesloten dat klager zijn brasserie zal moeten sluiten. Het artikel schendt zijn rechten, privéleven en menselijke waardigheid.

Het artikel bevat een grove fout door te schrijven dat het slachtoffer minderjarig was, terwijl hij op het ogenblik van de feiten meerderjarig was. Dat maakt een groot verschil omdat het woord minderjarige doet denken aan een kind. Wanneer een journalist gevoelige informatie verspreidt, moet hij op zijn minst nagaan of die informatie correct is. Dat heeft hij nagelaten.

HBVL.be zegt dat het artikel vergelijkbaar is met een artikel van persagentschap Belga, maar Belga spreekt nergens van een minderjarige.

HBVL.BE zegt dat de jeugdige leeftijd van het slachtoffer zeer relevant was voor de rechtbank en dat het artikel het privéleven en de menselijke waardigheid niet schendt.

Het slachtoffer is een jongen die een horecaopleiding volgde in een middelbare school en ervaring moest opdoen op leercontract. Voor de rechter is zijn jeugdige leeftijd zeer relevant, zoals blijkt uit het vonnis: ‘Het uiten van expliciet seksuele uitspraken en bijhorende daden door een werkgever ten aanzien van een zeer jonge werknemer die in het kader van een leercontract bij hem is tewerkgesteld, maakt een aantasting van de seksuele integriteit uit. Het is maatschappelijk niet aanvaard dat een man die drieëndertig jaar ouder is dan een persoon die het voorwerp is van zijn lust én in een gezagsrelatie staat tegenover zijn slachtoffer, zijn seksuele behoefte aan deze kenbaar maakt door daden en woorden, die aan de verbeelding niets overlaten’.

Het gaat om seksuele agressie vanuit een gezagsverhouding en de rechter vermeldt expliciet het leeftijdsverschil van 33 jaar tussen dader en slachtoffer, wat dan ook relevant is om te vermelden. Het slachtoffer was op het moment van de feiten 19. Technisch gezien was hij misschien niet meer minderjarig, maar hij zat nog in het middelbaar onderwijs en wist niet hoe hij het misbruik kon stopzetten. Hij moest daarvoor zijn moeder raadplegen. De rechtbank kwalificeert het misdrijf overigens als ‘aanranding van de eerbaarheid met geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list, of die mogelijk werd gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of geestelijk gebrek van het slachtoffer.’

Het maatschappelijk belang van de berichtgeving staat buiten kijf en het is belangrijk dat media aandacht besteden aan het feit dat rechtbanken zulke verwerpelijke feiten niet tolereren en zwaar bestraffen. Het kan het bewustzijn doen toenemen en nieuwe potentiële daders afschrikken.

De berichtgeving is niet excessief en schaadt het privéleven en de menselijke waardigheid van klager niet. Persagentschap Belga, dat moeilijk van sensatie kan worden beticht, heeft een vergelijkbaar bericht verspreid.

Het is overigens onbegrijpelijk dat een dader van seksuele agressie, wat de meest verregaande inbreuk op het privéleven is, zich beklagt over een aantasting van zijn privéleven als de pers verslag uitbrengt over zijn veroordeling. Hetzelfde geldt voor schending van de menselijke waardigheid, terwijl klager vanuit een gezagspositie de menselijke waardigheid van zijn slachtoffer diepgaand heeft gekrenkt.

Klager zegt dat hij door de berichtgeving zijn brasserie mogelijk zal moeten sluiten, maar hij vergist zich. Als hij klanten verliest, komt dat niet door de mediaberichtgeving, maar omdat de klanten de gepleegde en gesanctioneerde feiten afkeuren en kiezen om elders te gaan.

BESLISSING

Het artikel vermeldt de leeftijd van klager, het feit dat hij een brasserie uitbaat en de gemeente van de brasserie. Dat klager een brasserie uitbaat is relevant in de context van de berichtgeving, omdat hij in die hoedanigheid een jongeman op leercontract heeft. Het artikel

vermeldt geen naam of initialen. De raad is daarom van oordeel dat het artikel klager niet te fel identificeert en strookt met de richtlijn bij art. 23 over identificatie van veroordeelden.

De vermelding dat het slachtoffer minderjarig is, is fout en kan in de context van seksueel misbruik extra bezwarend zijn te aanzien van klager, die wel veroordeeld is voor seksueel misbruik, maar niet voor seksueel misbruik van een minderjarige. Daarom is de Raad van oordeel dat het artikel op dit punt niet strookt met artikel 1 van de code over waarheidsgetrouw berichten.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond wat de fout over de minderjarigheid van het slachtoffer betreft.

Brussel, 14 februari 2019